

Sygn. akt I C 1038/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 28.08.2015r. na rozprawie sprawy

z powództwa R. B. i M. B. (1)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę zadośćuczynienia i o ustalenie

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda R. B. kwotę 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 09.06.2011 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda M. B. (1) kwotę 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 09.06.2011 r. do dnia zapłaty;

3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

4. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda R. B. kwotę 907,40 zł (słownie: dziewięćset siedem złotych 40/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

5. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda M. B. (1) kwotę 907,40 zł (słownie: dziewięćset siedem złotych 40/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

6. zasądza od powoda R. B. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 238,56 zł (słownie: dwieście trzydzieści osiem złotych 56/100) tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa (kasa tut. Sądu) kosztów sporządzenia opinii biegłego;

7. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 159,04 zł (słownie: sto pięćdziesiąt dziewięć złotych 04/100) tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa (kasa tut. Sądu) kosztów sporządzenia opinii biegłego.

Sygn. akt I C 1038/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28.06.2012 r. skierowanym przeciwko (...) Towarzystwu (...) z siedzibą w S. (następnie (...) S.A z siedzibą w S.) powód M. B. (2) za pośrednictwem pełnomocnika wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz ustawowymi odsetkami od dnia 09.06.2011 r. do dnia zapłaty, ustalenie odpowiedzialności pozwanego wobec powoda na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 24.11.2010 r., o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego 4800 zł oraz opłaty skarbowej od

pełnomocnictwa 17 zł. W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że w dniu 24.11.2010 r. został potrącony na przejściu dla pieszych przez samochód osobowy V. (...), którym kierował M. P. (1)- ubezpieczony u pozwanego.

Powód wskutek wypadku doznał obrażeń ciała w postaci wstrząśnienia mózgu, stłuczenia uda prawego z krwiakiem podskórnym i wtórną martwicą skóry, złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej oraz niedowładu nerwu strzałkowego prawego. Powód bezpośrednio po zdarzeniu został przewieziony do szpitala, gdzie przebył do dnia 12.01.2011 r. Po hospitalizacji był poddany rehabilitacji. Pozwany w związku z powyższym wypadkiem wypłacił powodowi kwotę 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz tytułem odszkodowania kwoty: 3889 zł, 106,53 zł, 410 zł, 55,19 zł. W odczuciu powoda wypłacone kwoty były zaniżone.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego nie kwestionował odpowiedzialności za zdarzenie wskazane przez powoda. Pozwany wskazał, że podczas likwidacji szkody wypłacił powodowi 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Zdaniem pozwanego wypłacone zadośćuczynienie było adekwatne do cierpień powoda. Pozwany zakwestionował datę wymagalności odsetek od kwoty zadośćuczynienia wskazaną w pozwie, stojąc na stanowisku, że odsetki należą się od daty wyrokowania. Za niezasadne zdaniem pozwanego było również roszczenie powoda o ustalenie, że pozwany ponosi na przyszłość odpowiedzialność wobec powoda za skutki wypadku.

W toku postępowania powód M. B. (2) zmarł. Sąd Rejonowy w Kędzierzynie –Koźlu postanowieniem z dnia 12 listopada 2013 r. podjął postępowaniem z udziałem powodów R. B. i M. B. (1).

Na rozprawie z dnia 28.08.2015r. pełnomocnik powoda M. B. (1) wniósł o zasądzenie na rzecz swojego mocodawcy kwoty 25.000 zł z odsetkami jak w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. B. (2) w dniu 24.11.2010 r. został potrącony na przejściu dla pieszych przez samochód osobowy V. (...), którym kierował M. P. (1)- ubezpieczony u pozwanego. W dacie wypadku M. B. (2) miał 58 lat, był wdowcem; w 2008 r. przeszedł udar pnia mózgu. Na datę wypadku powód był osobą sprawną fizycznie.

Dowód: zeznania powoda M. B. (1) k.220-221. akt

akta oskarżenia przeciwko M. P. w aktach szkody

Po wypadku powód został przewieziony do szpitala w K. z rozpoznaniem: wstrząśnienia mózgu, stłuczenia uda prawego z krwiakiem podskórnym i wtórną martwicą skóry, złamaniem kłykcia bocznego kości piszczelowej oraz niedowładem nerwu strzałkowego, gdzie przebywał od 24.11.2010 r. do 12.01.2011 r. W czasie pobytu w szpitalu powód był „na wyciągu” i miał założony gips na prawą nogę od kostki do pachwiny, u powoda wykonano przeszczep skóry na podudziu.

Po opuszczeniu szpitala powód był rehabilitowany i był pod opieką lekarza ortopedy. W dniu 18.01.2011 r. lekarz orzecznik ZUS uznał M. B. (2) całkowicie niezdolnym do pracy do 31.01.2012 r. w związku z stanem narządu ruchu.

Dowód: karta leczenia szpitalnego k. 10-12

zaświadczenie medyczne k.19-20

zaświadczenia medyczne k.21-22

zaświadczenia medyczne k.19-21

orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k.1 3

historia choroby powoda z poradni chirurgicznej k. 14-18

zeznania powoda M. B. (1) k.220-221 akt

W dniach od 18.05.2011 r. do 08.06.2011 r. M. B. (2) odbył rehabilitację w (...) Centrum (...) w K. celem usprawnienia ruchowego po przebytych wypadku komunikacyjnym. Wcześniej powód korzystał z rehabilitacji w Z. przez okres 2-3 tygodni, na którą woził go syn M. B. (1).

U M. B. (2) w dniu 01.03.2012 r. wykonano MR głowy, w dniu 18.04.2012 r. wykonano MR kręgosłupa szyjnego, w dniu 26.04.2012 r. wykonano MR układu mięśniowo - szkieletowego.

Dowód: wyniki badań MR k. 24 -30

zeznania powoda M. B. (1) k.220-221 akt

Po opuszczeniu szpitala w styczniu 2011 r. M. B. (2) w związku z potrzebą opieki zamieszkał z synem M. B. (1) i jego żoną D. B.. Powód korzystał z pomocy synowej i syna przy czynnościach higienicznych, z przygotowanych przez nich posiłków. M. B. (2) najpierw poruszał przy pomocy „ balkonika ”, później przy pomocy kul. Po pobycie u syna, powód przebywał u swojej siostry T. F. i korzystał z jej opieki. Po powrocie do swojego mieszkania powód korzystał nadal z pomocy syna i synowej, którzy robili mu zakupy, wozili posiłki, zawozili go na rehabilitację. Powód zażywał leki przeciwbólowe, skarżył się na ból prawego podudzia i „opadanie” stopy. Na udzie po przeszczepie skóry powód miał blizny. Powód miał problemy z poruszaniem, bolał go prawa noga, musiał odpoczywać po przejściu kilku kroków.

Dowód: zeznania św. D. B. k. 147

zeznania powoda M. B. (1) k.220-221

Pełnomocnik powoda M. B. (2) pismem z dnia 02.05.2011 r. zgłosił u pozwanego szkodę, wskazując zakres urazów jakich doznał powód i żądając min. zapłaty tymczasowego zadośćuczynienia w kwocie 60.000 zł. Pismem z dnia 16.05.2011 r. pozwany przyznał M. B. (2) kwotę 30.000 zł, wskazując, że powód na skutek przedmiotowego wypadku doznał sumarycznego uszczerbku na zdrowiu 44 % , powołując się na orzeczenia lekarzy ubezpieczyciela-ortopedy i neurologa. Pismem z dnia 13.10.2011 r. pozwany przyznał M. B. (2) ostatecznie kwotę 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia .

Pełnomocnik strony pozwanej pismem z dnia 29.11.2011 r. kierowanym do pozwanego, kwestionując wysokość wypłaconego zadośćuczynienia, wskazał, że winno ono wynosić 95.000 zł.

Pozwany pismem z dnia 23.12.2011 r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Dowód: pismo powoda z dn. 02.05.2011 r. k 31.

pismo pozwanego z dn. 16.05.2011 r. k 35-36

orzeczenia lekarzy ubezpieczyciela: ortopedy i neurologa k.37 -47

pismo pozwanego z dn. 13.10.2011 r. k 48

pismo powoda z dn. 29.11.2011 r. k 49

pismo pozwanego z dn. 23.12.2011 r. k 51-52

M. B. (2) w dniach od 25.08.2012 r. do 05.09 2012 r. brał udział w warsztatach ogólnie usprawniających w ramach projektu systemowego „ Lepszy start” w D.

Dowód: zaświadczenie dot. szkolenia k 84 -86

M. B. (2) zmarł w dniu 22.10.2012 r. Następcami prawnymi powoda zgodnie z prawomocnym postanowieniem spadkowym tut. Sądu z dnia 14.05.2013 r. w sprawie o sygn. akt I Ns 326/13 są jego synowie: R. B. i M. B. (1), w udziale po 1/2 części.

Dowód: kopia akta zgonu k 93

prawomocne postanowienie tut. Sądu w sprawie I Ns 326/13 k. 101

Biegły sądowy lekarz z zakresu ortopedii- traumatologii S. G. (1) w oparciu o dokumentację medyczną M. B. (2) wskazał, że na skutek wypadku z listopada 2010 r. M. B. (2) doznał: 1. wstrząśnienia mózgu, 2. złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej, 3. stłuczenia uda prawego z krwiakiem podskórnym i wtórną martwicą skóry oraz 4. niedowładu nerwu strzałkowego; co skutkowało uszczerbkiem na zdrowiu odpowiednio: ad.1 do oceny przez neurologa, ad. 2 - 10 %, ad.3 - 18 % oraz ad. 4 - 15 %, łącznie 43 %. Biegły z uwagi na fakt, że powód zmarł w 2012 r. nie potrafił określić zmian w stanie zdrowia powoda będących następstwem wypadku. Biegły wskazał na konieczność zasięgnięcia opinii biegłego neurologa. Biegły S. G. w opinii uzupełniającej z dnia 10.03.2015 r. wskazał, że mylnie ustalił uszczerbek na zdrowiu z powodu martwicy skóry na 18 %, uszczerbek ten powinien wynosić nie 18 % a 10 %.

Dowód: opinia biegłego S. G. k. 162-164

opinia uzupełniająca biegłego S. G. k. 189.

Biegły sądowy z zakresu neurologii H. M. (1) po zapoznaniu się dokumentacją medyczną powoda i opinią biegłego ortopedy -traumatologa rozpoznała u M. B. (2) na skutek wypadku z dn. 24.11.2010 r. : uraz głowy z wstrząśnieniem mózgu, stłuczenie uda prawego z krwiakiem podskórnym i wtórną martwicą skóry, złamanie kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej oraz niedowład nerwu strzałkowego.

Biegły wskazał, że M. B. (2) w związku z urazem głowy i wstrząśnieniem mózgu nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu. Uszczerbek na zdrowiu będący skutkiem uszkodzenia prawego nerwu strzałkowego biegły określił na 15 %, zaś w zakresie skutków stłuczenie uda prawego z krwiakiem podskórnym i wtórną martwicą skóry, biegły odesłał do opinii biegłego ortopedy.

Dowód: opinia biegłego H. M.. 195-196

Pozwany w trakcie postępowania likwidacji szkody wypłacił powodowi M. B. (2) kwotę 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Na potrzeby likwidacji szkody M. B. (2) został przebadany przez lekarza neurologa B. W. (1) , która wskazała na 39 % uszczerbku na zdrowiu i lekarza ortopedy-traumatologa D. C. (1), który wskazał na 13 % uszczerbku na zdrowiu.

Dowód : akta szkody

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku drogowego z dnia 24 listopada 2010 r. w wyniku, którego został poszkodowany M. B. (2). Sporny był zakres odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Powód stał na stanowisku, że kwota przyznanego i wypłaconego mu przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym zadośćuczynienia w kwocie 70.000 zł, nie zrekompensowała mu w sposób całkowity cierpienia i następstw dla jego stanu zdrowia, będących wynikiem wyżej opisanego wypadku. Powód dochodził zatem uzupełnienia zadośćuczynienia o dalszą kwotę 50.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 09.06.2011 r. oraz żądał ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku na przyszłość co do jego osoby za skutki przedmiotowego wypadku

W toku postępowania powód zmarł (22.10.2012 r.). Jak wynika z treści postanowienia spadkowego tut. Sądu z dnia 14.05.2013 r. w sprawie o sygn. akt I Ns 326/13 jego spadkobiercami są synowie: R. B. i M. B. (1), w udziale po 1/2 części. Zgodnie z treścią art. 445 § 3 k.c. roszczenie o zadośćuczynienie przechodzi na spadkobierców tylko wtedy, gdy zostało uznane na piśmie albo gdy powództwo zostało wytoczone za życia poszkodowanego.

Powództwa co do zasady zasługiwało na uwzględnienie, jednakże należało je uwzględnić w części.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 w związku z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowanego w następstwie czynu niedozwolonego lub też, gdy poszkodowany utracił całkowicie bądź częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo, jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia w przypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia należy uwzględniać czynniki obiektywne w postaci czasu trwania oraz stopnia intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalności skutków urazu (kalectwo, oszpecenie), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, wieku poszkodowanego, a także czynniki subiektywne, jak poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową itp. (por. uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145 oraz wyrok z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005, nr 2, poz. 40).

Jak wykazała opinia biegłego (w tym opinia uzupełniająca) z zakresu ortopedii- traumatologii S. G. (1), M. B. (2) na skutek wypadku z listopada 2010 r. doznał następującego uszczerbku na zdrowiu: 10 % w związku ze złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej, 10 % w związku ze stłuczeniem uda prawego z krwiakiem podskórnym i wtórną martwicą skóry, 15 % w związku niedowładem nerwu strzałkowego; łącznie 35 %.

Biegły sądowy z zakresu neurologii H. M. (1) rozpoznał u M. B. (2) na skutek wypadku j.w.: uraz głowy z wstrząśnieniem mózgu, stłuczenie uda prawego z krwiakiem podskórnym i wtórną martwicą skóry, złamanie kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej oraz niedowład nerwu strzałkowego. Biegły wskazał, że M. B. (2) w związku z urazem głowy i wstrząśnieniem mózgu nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu. Uszczerbek na zdrowiu będący skutkiem uszkodzenia prawego nerwu strzałkowego biegły określił na 15 %, zaś w zakresie skutków stłuczenie uda prawego z krwiakiem podskórnym i wtórną martwicą skóry, biegły wskazał na opinię biegłego ortopedy. Zatem jak wynika z opinii obu biegłych sądowych łączny uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany przedmiotowym wypadkiem wynosił 50 %.

Stanowisko biegłych sądowych w tym zakresie jest zbieżne ze stanowiskiem orzeczników ubezpieczyciela, którzy wskazali na 52 % uszczerbku na zdrowiu u M. B. (2) (lekarz neurolog B. W. - na 39 %, lekarz ortopeda-traumatolog D. C., na 13 %).

Zważywszy na treść powyższych opinii, mając na uwadze, fakt że powód na datę wypadku był mężczyzną sprawnym fizycznie, zaś na skutek wypadku drogowego opisanego w pozwie doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 50 % potwierdzonego stanowiskiem biegłych, że przez okres 7 tygodni był hospitalizowany, po opuszczeniu szpitalu przez okres ok. trzech miesięcy wymagał opieki rodziny, przez okres ok. sześciu tygodni korzystał z rehabilitacji, mimo to skutki w postaci bólu prawej nogi i tzw. „opadania” prawej stopy utrzymywały się u niego do śmierci, Sąd uznał, że adekwatną kwotą zadośćuczynienia jest kwota całkowita 90.000 zł, a nie kwota 70.000 zł jak ustalił i wypłacił pozwany, zatem Sąd tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia zasądził dalszą kwotę 20.000 zł tj. zgodnie z postanowieniem spadkowym po 10.000 zł na rzecz każdego z powodów (pkt. 1 i 2 wyroku). Jak wskazał biegły S. G. skutki uszkodzenia nerwu strzałkowego M. B. (2) odczuwałby w mniejszym lub większym stopniu do końca życia. M. B. (2) orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS został uznany od dnia 24.11.2010 r. do 31.01.2012 r. za całkowicie niezdolnego do pracy; niezdolność ta pozostawała w związku ze stanem narządu ruchu. Wskazać należy, że M. B. (2) doznał również trwałego oszpecenie nogi prawej w związku z martwicą skóry podudzia.

Sąd uznał, że kwota dalszego zadośćuczynienia w wysokości 50.000 zł była kwotą nadmiernie wygórowaną zważywszy na zakres skutków zdrowotnych, dla M. B. (2). M. B. (2) po wypadku nie podejmował leczenia neurologicznego. Niedowład nerwu strzałkowego nie powodował u niego dolegliwości bólowych. Z uwagi na śmierć M. B. (2) stało się bezprzedmiotowe roszczenie powodów o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki przedmiotowego wypadku. Wobec tego Sąd oddalił powództwo w tym zakresie oraz co do zadośćuczynienia ponad kwotę 20.000 zł (pkt 3 wyroku).

Wraz z kwotą główną dochodzoną przedmiotowym roszczeniem, Sąd zasądził na rzecz powodów odsetki ustawowe jak w pozwie, co znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.: „Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody (...)” oraz § 2 tegoż artykułu: „Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (...)”. Zakład (...) powinien wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od daty przyjęcia zgłoszenia co wynika z treści art. 817 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Pozwany nie zaprzeczył dacie wymagalności roszczenia odsetkowego, wnosił jedynie, że odsetki należne są od daty wyrokowania. Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego w tym zakresie. Zgodnie z treścią wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 grudnia 2014 r. sygn I ACa 600/14 momentem, od którego należą się odsetki za opóźnienie w wypłacie zadośćuczynienia jest chwila wezwania dłużnika do jego zapłaty wraz ze skonkretyzowaniem żądanej kwoty, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Zatem skoro pozwany nie wykazał, że termin likwidacji szkody upłynął mu innym dniem niż w dniu 08.06.2011r., zatem Sąd przyjął, że terminem początkowym naliczania odsetek ustawowych jest dzień 09.06.2011r. (pkt 1 wyroku).

Orzeczenie o kosztach zapadło w oparciu o treść art.100 kpc zgodnie, z którym to przepisem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Z łącznej kwoty żądanej przez powoda M. B. (1) 25.000 zł została zasądzona kwota 10.000 zł stanowiąca 40 % jego roszczenia oraz z kwoty 25.000 zł żądanej przez powoda R. B. została zasądzona kwota 10.000 zł stanowiąca 40 % jego roszczenia. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu (art.100 kpc) strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu w jakim przegrały sprawę, w tym wypadku powodów w 60 % , zaś pozwany w 40 %.

Koszty procesu wyniosły 10.579,49 zł, w tym po stronie powodów 8162,49 zł (opłata sądowa 2500 zł, koszty zastępstwa prawnego powoda R. B. 2417 zł, koszt zastępstwa prawnego powoda M. B. (1) 2845,49 zł, wykorzystana zaliczka na biegłych 400 zł), a po stronie pozwanego 2417 tytułem kosztów zastępstwa prawnego. Powodów zgodnie z podaną zasadą powinny obciążać koszty w kwocie 6347,70 zł (10.579,49 zł x 60 %), zaś skoro faktycznie ponieśli koszty w kwocie 8.162,49 zł, pozwany powinien zwrócić każdemu z nich kwotę 907,40 zł (8162,49 zł - 6347,70 zł = 1814,80 zł /:2 (pkt 4 i 5 wyroku).

W związku z faktem, że z sum budżetowych Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) tymczasowo została wyłożona kwota 397,60 zł na sporządzenia opinii biegłych , to wg powyższej zasady rozdzielania kosztów powoda R. B. w tym zakresie obciąża kwota 238,56 zł (pkt 6 wyroku), zaś pozwanego kwota 159,04 zł (pkt 7 wyroku). Sąd nie obciążał w tym zakresie powoda M. B. (1) gdyż wpłacił on zaliczkę na biegłego 400 zł w toku postępowania.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.